

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 25 października 2012 r. — H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG przeciwko Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH

(Sprawa C-479/12)

(2013/C 32/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG

Strona skarżąca i pozwana w postępowaniu rewizyjnym: Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wzór może stać się dostatecznie znany środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży działającym w Unii podczas zwykłego toku prowadzenia spraw, jeśli rysunki tego wzoru zostały udostępnione handlowcom?
- 2) Czy art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że wzór, mimo że został ujawniony osobom trzecim bez wyraźnego albo dorozumianego warunku zachowania poufności, nie mógł stać się znany środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży działającym w Unii podczas zwykłego toku prowadzenia spraw, jeśli
 - a) został ujawniony wyłącznie jednemu przedsiębiorstwu należącemu do środowisk wyspecjalizowanych; lub
 - b) został przedstawiony na stoisku wystawowym w Chinach, znajdującym się poza zwykłym zakresem obserwacji rynku?
- 3) a) Czy art. 19 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że na właścicielu niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego ciąży obowiązek dowiedzenia, że sporne używanie wynika z naśladowania chronionego wzoru?
- b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3 a):

Czy ciężar dowodu zostaje odwrócony albo czy właściciel niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego może skorzystać z ułatwienia w przeprowadzeniu dowodu, jeśli pomiędzy wzorem a spornym używaniem występują istotne podobieństwa?

4) a) Czy roszczenie o zaniechanie naruszeń niezarejestrowanego wzoru wspólnotowemu zgodnie z art. 19 ust. 2, art. 89 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 ulega przedawnieniu?

b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4 a):

Czy to przedawnienie regulowane jest prawem Unii, a jeśli tak, to którym przepisem?

5) a) Czy roszczenie o zaniechanie naruszeń niezarejestrowanego wzoru wspólnotowemu zgodnie z art. 19 ust. 2, art. 89 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 ulega utracie?

b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 5 a):

Czy utrata tego prawa jest regulowana prawem Unii, a jeśli tak, to którym przepisem?

6) Czy art. 89 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że do roszczeń o zniszczenie, o udzielenie informacji oraz o odszkodowanie podnoszonych w odniesieniu do całego terytorium Unii z powodu naruszenia niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego należy stosować prawo państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — The Bridport and West Dorset Golf Club Limited przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-495/12)

(2013/C 32/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Bridport and West Dorset Golf Club Limited

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Przy stosowaniu bezwzględnie wiążących przepisów art. 134 do przepisów art. 132 ust.1 lit. m) głównej dyrektywy w sprawie podatku VAT⁽¹⁾ w okolicznościach, w których podmiot uznany za organizację nienastawioną na osiągnięcie zysku świadczy usługi polegające na przyznaniu prawa do gry w golfa, jakie usługi, jeśli w ogóle, stanowią „transakcje zwolnione”?
- 2) Czy uprawnione jest ograniczenie zwolnienia przewidzianego na podstawie art. 132 ust. 1 lit. m) w zależności od tego, czy usługi polegające na przyznaniu prawa do gry w golfa są świadczone na rzecz członka organizacji nienastawionej na osiągnięcie zysku?
- 3) Czy przepisy art. 134 należy interpretować jako ograniczające zwolnienie jedynie do usług „ściśle związanych” (w sensie: ubocznych) z „transakcjami zwolnionymi” czy też do jakiegokolwiek usługi wchodzącej w zakres art. 132 ust. 1 lit. m)?
- 4) W przypadku gdy organizacja nienastawiona na osiągnięcie zysku, zgodnie z jej publicznie ogłoszonymi celami regularnie i w sposób stały zezwala osobom niebędącym jej członkami na grę w golfa, jaką wykładnię należy nadać pojęciu „główn[y] cel[...]" pobierania opłat od osób niebędących członkami?
- 5) Dla celów art. 134 lit. b) względem czego „dodatkw[y] doch[ód]" musi mieć charakter dodatkowy?
- 6) Jeśli dochodu uzyskanego z udostępnienia obiektów sportowych osobom niebędącym członkami [klubu] nie należy traktować jako „dodatkowego dochodu” dla celów art. 134 lit. b), to czy art. 133 lit. d) zezwala państwu członkowskiemu na wyłączenie takiego dochodu ze zwolnienia, jeśli zwolnienie może powodować zakłócenie konkurencji na niekorzyść przedsiębiorstw komercyjnych podlegających podatkowi VAT, przy jednoczesnym zachowaniu zwolnienia dochodu pochodzącego z przyznania członkostwa członkom tych samych organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku, jeśli same składki członkowskie są w stanie doprowadzić do przynajmniej pewnego zakłócenia konkurencji?
- 7) W szczególności, czy konieczne jest, aby każda z przesłanek wdrożonych na podstawie art. 133 lit. d) znajdowała zastosowanie do wszystkich usług świadczonych przez organizację nienastawioną na osiągnięcie zysku, które w przeciwnym razie byłyby objęte zakresem zwolnienia, czy też dopuszczalne jest wprowadzenie częściowego ograniczenia, tj. wprowadzenie zwolnienia z tytułu udzielenia prawa do gry w golfa członkom, ale nie osobom niebędącym członkami, gdy zarówno usługi na rzecz członków, jak i osób niebędących członkami znajdują się w konkurencji z działalnością przedsiębiorstw komercyjnych?

- 8) Jaka jest różnica, jeśli w ogóle występuje, w zakresie przesłanek pomiędzy art. 133 lit. d), który wymaga możliwych „zakłóceń konkurencji”, a art. 134 lit. b), który przewiduje jedynie występowanie bezpośredniej konkurencji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) w dniu 9 listopada 2012 r. — IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos przeciwko Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda

(Sprawa C-509/12)

(2013/C 32/05)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Norte.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos.

Strona pozwana w postępowaniu odwoławczym: Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda.

Pytania prejudycjalne

Czy prawo UE wobec zasady zakazu dyskryminacji pomiędzy obywatelami kraju jednego państwa członkowskiego a obywatelami drugiego państwa członkowskiego [obecny art. 18 TFUE i dotychczasowy art. 12 WE], wobec swobodnego przepływu osób w EU i wyjątków od niego [obecny art. 45 ust. 3 TFUE i dotychczasowy art. 39 WE], wobec swobody świadczenia usług i jej możliwych ograniczeń [art. 52 TFUE, dotychczasowy art. 46 WE, *ex vi* art. 62 TFUE i dotychczasowy art. 55 WE], powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisowi prawa krajowego, które wymaga zamieszkania na danym terytorium, dla wydania rekreacyjnej karty żeglarskiej?